

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce **ADMIRAL GLOBAL BETTING a.s., IČ: 26232375**
se sídlem Komořany 146

proti
žalovanému **Ministerstvo financí České republiky**
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1

za účasti osoby zúčastněné **Hlavní město Praha**
na řízení se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 2. 8. 2016, č. j. MF-34915/2015/34-14,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku, jímž ministr financí (dále jen „ministr“) zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“ nebo „žalovaný“) ze dne 11. 5. 2016, č.j. MF-34915/2015/34-10, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 20. 7. 2015 o povolení výherního hracího přístroje podle § 2 písm. e) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o loteriích“) na adrese 5. května 1640/65, Praha 4.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že obecně závazná vyhláška hl. m. Prahy č. 10/2013, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, a kterou se stanoví opatření k omezení jejich propagace (dále jen „loterijní vyhláška“) je v rozporu s právním řádem, jelikož neměří všem adresátům stejným metrem, když mimo loterie uvedené pod § 2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) zákona o loteriích zakazuje i loterie dle § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Loterijní vyhláška není vymahatelná vůči všem, a je proto diskriminační, z důvodu, že na území hlavního města Prahy jsou legálně provozovány loterie a jiné podobné hry prostřednictvím sítě internet, na které loterijní vyhláška nedopadá.
3. V této souvislosti poukázal na to, že v návrhu změny loterijní vyhlášky z roku 2015 byly adresy dotčených herních středisek uvedeny jako povolené, avšak z důvodu populistických návrhů byly všechny adresy nacházející se na území městské části Praha 4 ze seznamu povolených adres vyřazeny. K vyřazení došlo i přes doporučení Komise Rady hl. m. Prahy pro oblast regulace loterií a jiných podobných her a proti vůli Rady a Zastupitelstva městské části Praha 4. Nadto výsledek hlasování v podobě seznamu adres s kasiny neodpovídá skutečnému stavu povolení sázkových her ve smyslu § 2 písm. i) zákona o loteriích.
4. Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí ministra i rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 12. 2016 nesouhlasil s námitkami žalobce. Zdůraznil, že je to ministerstvo vnitra, které provádí centralizovaný dozor nad obecně závaznými vyhláškami a které může podat návrh na jejich zrušení k Ústavnímu soudu. Konstatoval, že mu nepřísluší přezkoumávat zákonnost loterijní vyhlášky. Takovou pravomoc má ministerstvo vnitra, které loterijní vyhlášku nezákonnou neshledalo, proto veškeré argumenty proti loterijní vyhlášce považoval za nepodstatné. Hlavní město Praha vyjádřilo prostřednictvím loterijní vyhlášky svůj regulační úmysl ve vztahu k jednotlivým druhům loterií a jiných podobných her. K takovému postupu mělo hlavní město Praha pravomoc, kterou aproboval Ústavní soud v nálezu ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 29/10

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

(Chrastava). Uvedl, že § 50 odst. 4 zákona o loteriích opravňuje obce vymezit místa, kde lze provozovat loterie a jiné podobné hry nebo kde je naopak provoz zakázán. Ministerstvo je pak povinno příslušnou obecně závaznou vyhláškou obce aplikovat, jinak by se dopouštělo nepřípustné libovůle a zásahu do ústavně zaručeného práva obcí na samosprávu.

6. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.
7. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 11. 2019 předeštlá důvody k přijetí loterijní vyhlášky. Konstatovala v něm obecné důvody přijetí loterijní vyhlášky a historický kontext regulace v oblasti loterií na území hlavního města Prahy. Vyjádřila se rovněž k předmětu a rozsahu regulace loterijní vyhlášky a k regulaci na území městské části Praha 4.
8. Na ústním jednání žalobce stručně zopakoval žalobní námitky a zdůraznil zejména diskriminační charakter loterijní vyhlášky, a to i s ohledem na nikterak neregulované internetové provozování hazardních her. Dovedl tak nemožnost stejné vynutitelnosti loterijní vyhlášky pro všechny.
9. Žalovaný na ústním jednání setrval na svém stanovisku a odmítl námitku žalobce, že by loterijní vyhláška měla diskriminační charakter. Naopak upozornil, že loterijní vyhláška na území městské části Praha 4 stanoví celoplošný zákaz provozování loterie, tudíž dopadá shodně na všechny provozovatele dotčených her.
10. Soud na ústním jednání konstatoval vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 19. 11. 2019, ve kterém tato podrobně popsala důvody a historii přijetí loterijní vyhlášky. Soud k důkazu přečetl veškeré přílohy k vyjádření, které tvořily podkladové materiály pro přijetí loterijní vyhlášky jako usnesení zastupitelstva a rady hl. m. Prahy, pravidla pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie, jimiž byly stanoveny jednotné zásady pro provozování loterií na území města. Dále soud k důkazu přečetl loterijní vyhlášku s její přílohou.

III.

Obsah správního spisu

11. Žalobce podal ministerstvu žádost ze dne 20. 7. 2015, ve které požádal o povolení k provozování výherních hracích přístrojů dle zákona o loteriích, které měly být umístěny v kasinu CASINO BOHEMIA na adrese 5. května 1640/65, Praha 4, a to na období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016.
12. Dne 11. 5. 2016 vydalo ministerstvo rozhodnutí, kterým zamítlo žádost žalobce ze dne 20. 7. 2015 o povolení výherního hracího přístroje dle § 2 písm. e) zákona o loteriích na adrese 5. května 1640/65, Praha 4. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že hlavní město Praha vydalo loterijní vyhlášku, dle které mohou být loterie a jiné podobné hry definované v § 2 písm. e) zákona o loteriích provozovány pouze na místech uvedených v příloze loterijní vyhlášky. Jelikož však adresa 5. května, Praha 4 nebyla v příloze loterijní vyhlášky uvedena mezi místy, kde lze loterie dle § 2 písm. e) zákona o loteriích provozovat, povolení k provozování výherních hracích přístrojů by bylo v rozporu s loterijní vyhláškou ve znění pozdější obecně závazné vyhlášky. Ministerstvo proto žádost žalobce zamítlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

13. O rozkladu žalobce ze dne 1. 6. 2016 rozhodl ministr dne 2. 8. 2016 žalobou napadeným rozhodnutím tak, že rozklad žalobce zamítl a rozhodnutí ministerstva ze dne 11. 5. 2016 potvrdil. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že ministr se ztotožnil s posouzením věci ministerstvem, které zamítlo žádost žalobce, jelikož v příloze loterijní vyhlášky, ve znění obecně závazné vyhlášky hl. m. Prahy č. 10/2015, není uvedena adresa 5. května 1640/65, Praha 4. Ministr konstatoval, že správní orgány jsou povinny řídit se platnými a účinnými právními předpisy, včetně obecně závazných vyhlášek a že dozor nad obecně závaznými vyhláškami spadá do působnosti ministerstva vnitra. Zdůraznil, že hlavní město Praha prostřednictvím loterijní vyhlášky, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, vyjádřilo jednoznačně svůj regulační úmysl ve vztahu k jednotlivým druhům loterií a jiných podobných her.

IV. Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].
15. Žaloba není důvodná.
16. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
17. Podle § 4 odst. 1 zákona o loteriích loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Provozuje-li loterie a jiné podobné hry stát, jedná jeho jménem ministerstvo nebo jím pověřená státní organizace.
18. Podle § 4 odst. 2 zákona o loteriích povolení se vydá, jestliže provozování loterií a jiných podobných her je v souladu s jinými právními předpisy, nenarušuje veřejný pořádek a je zaručeno jejich řádné provozování včetně řádného technického vybavení.
19. Podle § 1 loterijní vyhlášky loterie a jiné podobné hry, jak jsou definovány v § 2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) a dále v § 50 odst. 3 zákona o loteriích (dále jen „loterie“), mohou být provozovány pouze na místech uvedených v příloze k této vyhlášce.
20. Žalobce v podané žalobě rozporoval loterijní vyhlášku, zejména poukazoval na její diskriminační charakter. Přestože žalobce výslovně požadoval přezkoumání loterijní vyhlášky zdejším soudem, soud i přesto odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2016, č.j. 1 As 297/2015-77, v němž Nejvyšší správní soud připomněl ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10, povinnost soudů, aby před aplikací posuzovaly každou obecně závaznou vyhlášku individuálně z hlediska kritérií stanovených ústavním pořádkem a zákony.
21. Soud považuje za vhodné nejprve shrnout, že v dané věci došlo k zamítnutí žádosti o povolení k provozování výherních hracích přístrojů dle § 2 písm. e) zákona o loteriích na období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016 z důvodu, že takové povolení by bylo v rozporu s loterijní vyhláškou ve znění obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, přičemž obecně závazná vyhláška č. 10/2015 nabyla účinnosti dne 1. 1. 2016. Loterijní vyhláška, ve znění

obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, ve spojení s přílohou zakazovala provozování loterií a jiných podobných her na celém území městské části Praha 4.

22. Zdejší soud si za účelem posouzení loterijní vyhlášky vyžádal od hlavního města Prahy vyjádření. Hlavní město Praha ve svém vyjádření ze dne 19. 11. 2019 nejprve obecně uvedlo, že *„[p]rovozování hazardních her je spojeno s řadou negativních jevů, které jejich provozování provázejí, např. závislost na hře, problémy hráčů v osobním i pracovním životě v důsledku nedostatku finančních prostředků, způsobeném prohrami na různých druzích hracích přístrojů a jiných herních zařízeních, výskyt problémových osob v hernách a dalších provozovnách s hracími přístroji i v jejich okolí, který zvyšuje riziko páchaní trestné činnosti (krádeže za účelem získání finančních prostředků na hru), soustředění výskytu osob užívajících omamné látky v okolí provozoven s hracími přístroji, rušení nočního klidu a veřejného pořádku, výskyt vandalismu a kriminality, proto je nezbytné provozování loterií a jiných podobných her regulovat, což vyplývá i ze závěrů volených zástupců hl. m. Prahy, kteří opakovaně deklarovali svou vůli počet míst, kde se tyto loterie a jiné podobné hry provozují, omezovat“*. A vysvětlilo, že cílem regulace je *„omezení dostupnosti loterií a jiných podobných her z důvodu ochrany občanů hl. m. Prahy před vznikem závislosti na hazardním hraní a omezení negativního vlivu loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto loteriích a jiných podobných hrách a předcházení záporných jevů spojených s hraním loterií a jiných podobných her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku, ke zvýšení kriminality a dalších patologických jevů“*.
23. Dále uvedlo historický kontext regulace loterií na území hlavního města Prahy, z něhož je zjevná snaha o jejich omezení. Na základě této snahy vznikla Komise Rady hl. m. Prahy pro oblast regulace loterií a jiných podobných her na území hl. m. Prahy, která vytvořila koncepci jednotné regulace loterií, konkrétně pravidla pro výběr míst, na kterých je možné loterie provozovat (pravidla schválená usnesením Rady hl. m. Prahy ze dne 7. 5. 2013, č. 745). Na základě těchto pravidel byla přijata obecně závazná vyhláška č. 10/2013. Zařazení konkrétních míst navrhly jednotlivé městské části hl. m. Prahy, které u nich vyhodnocovaly naplnění kritérií podle pravidel. Loterie a jiné podobné hry bylo možné provozovat pouze v hernách a kasinech, nikoli v provozovnách se zvláštním provozním režimem (např. restauracích). Umožněny byly varianty, aby na území jednotlivých městských částí hlavního města Prahy mohla být provozována pouze kasina nebo byl přijat přístup spočívající v nulové toleranci hazardu. Ohledně diskriminační povahy loterijní vyhlášky hlavní město Praha uvedlo, že účelem loterijní vyhlášky bylo pomocí stanovených pravidel snížit počet míst, kde je možné provozovat loterie, na místa, u nichž jsou rizika negativních důsledků spojených s účastí na loteriích snížena nebo lépe kontrolovatelná. Výběr míst byl přitom díky stanoveným kritériím objektivně ospravedlnitelný (provoz loterií v hernách a kasinech, nikoli v pohostinských a restauračních zařízeních).
24. Součástí doložených podkladů byla Pravidla pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, které obsahují dvě varianty regulace loterií v městské části: a) na území městské části nebudou žádná místa, na kterých by bylo možné provozovat loterie (nulová tolerance), b) na území městské části budou vybrána konkrétní místa označená názvem ulice a číslem popisným a orientačním nebo evidenčním, která splňují další kumulativní podmínky.

25. Loterijní vyhláška, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, v preambuli jednoznačně konstatuje, že jejím záměrem je omezit negativní vliv loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto hrách a předcházet záporným jevům společnosti spojeným s hraním těchto her, jež ve svém důsledku mohou vést k narušování veřejného pořádku a ke zvýšení kriminality a dalších patologických jevů. Dle § 1 a § 2 loterijní vyhlášky lze provozovat vybrané hazardní hry pouze na místech a v časech stanovených v příloze k loterijní vyhlášce. Z přílohy přitom vyplývá, že provozovat tyto vybrané loterie a jiné podobné hry na území městské části Praha 4 od 1. 1. 2016 nelze. Přitom právo na samosprávné řešení vlastních záležitostí přiznává obcím čl. 100 odst. 1 Ústavy České republiky. Hlavní město Praha bylo zmocněno k vydání loterijní vyhlášky podle závěrů nálezů Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 56/10, č. 293/2011 Sb., *Františkovy Lázně*, již na základě § 10 písm. a) obecního zřízení a § 50 odst. 4 loterijního zákona toto obecné ustanovení obecního zřízení toliko konkretizuje. Uvedená ustanovení poskytují obcím široké pravomoci omezit provozování hracích přístrojů místem, časem nebo je dokonce úplně zakázat. Vzhledem k rozsahu této pravomoci soud neshledal, že by hlavní město Praha v loterijní vyhlášce překročilo své pravomoci, tedy jednalo *ultra vires*, když plošně zakázalo provozování loterií na celém území městské části Praha 4.
26. Soud považuje za účelovou námitku žalobce týkající se procesu přijímání změny loterijní vyhlášky. Ze stenozápisu z 11. zasedání Zastupitelstva hl. města Prahy ze dne 26. listopadu 2015, který doložila osoba zúčastněná na řízení, vyplývá, že při projednávání změny loterijní vyhlášky městská část Praha 4 předložila seznam 7 z více než 20 provozoven nacházejících se na území městské části Praha 4, kde by měly být provozovány hazardní hry, nicméně výběr těchto 7 provozoven náležitě nezdůvodnila (srov. například str. 36, str. 46 nebo str. 51-52 stenozápisu). Zastupitel p. Kaucký z tohoto důvodu předložil pozměňovací návrh, v rámci kterého navrhl zavedení nulové tolerance na celém území městské části Praha 4 (srov. str. 52 stenozápisu), což odpovídá první variantě regulace dle Pravidel pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry. O tomto pozměňovacím návrhu bylo řádně hlasováno, přičemž pro hlasovalo 40 zastupitelů, proti hlasovali 3 zastupitelé a 18 zastupitelů se zdrželo hlasování; pozměňovací návrh o nulové toleranci na Praze 4 tudíž byl přijat (viz str. 70 stenozápisu). Poté bylo hlasováno rovněž o celém návrhu změny loterijní vyhlášky ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, přičemž pro hlasovalo 45 zastupitelů, proti hlasovali 2 zastupitelé a 14 zastupitelů se zdrželo hlasování; obecně závazná vyhláška měnící loterijní vyhlášku tudíž byla přijata (viz str. 71 stenozápisu). Je tedy pravdou, že městská část Praha 4 v rámci připomínkového řízení ke změně loterijní vyhlášky navrhovala zakázat provozování hazardních her na celém svém území s výjimkou celkem 7 konkrétních míst, avšak v důsledku pozměňovacího návrhu, který byl Zastupitelstvem hl. m. Prahy řádně přijat došlo k zavedení nulové tolerance na území městské části Praha 4. Soud v tomto postupu však nespatřuje jakýkoli důvod pro závěr o nezákonnosti či protiústavnosti loterijní vyhlášky ve znění obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, jelikož návrh změny loterijní vyhlášky, včetně samotného pozměňovacího návrhu o nulové toleranci hazardu na území městské části Praha 4, byl řádně přijat, jak je popsáno shora. Tvzení žalobce ohledně nesprávnosti v seznamu s kasiny ve smyslu § 2 písm. i) zákona o loteriích soud nepovažuje za relevantní pro danou věc, jelikož v dané věci žalobce žádal o povolení k provozování výherních hracích automatů dle § 2 písm. e) zákona o loteriích.

27. Soud shrnuje, že přezkoumal loterijní vyhlášku a dospěl k závěru, že při jejím vydávání obec nepřekročila své pravomoci svěřené jí zákonem o obcích. Obsah vyhlášky spadá pod § 10 písm. a) o obcích a neobsahuje nic, co by se vymykalo pravomoci obcí. Účel vyhlášky vyplývá již z jejího obsahu, zejména z preambule, neboť je zřejmé, že účelem přijaté loterijní vyhlášky je všeobecná ochrana sociálně zranitelných skupin před určitými patologickými jevy, které jsou spojeny s provozováním hracích přístrojů, což soud shledává skutečností všeobecně známou. Soud vzal rovněž v potaz skutečnost, že možnost obcí omezit či vyloučit hazard na jejich území byla několikrát aprobována Ústavním soudem, a proto argument proti vyhlášce, která toto právo obcí realizuje, nemůže obstát. Soud se zabýval případnou diskriminační povahou loterijní vyhlášky. Právní úprava by byla diskriminační, pokud by pro různé subjekty ve stejných situacích zakládala odlišná práva a povinnosti (přímá diskriminace), nebo by na základě zdánlivě neutrálních ustanovení určité subjekty znevýhodňovala bez zdůvodnění legitimním cílem, přičemž prostředky k jeho dosažení by nebyly přiměřené a nezbytné (nepřímá diskriminace). Soud neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci. Posuzovaná loterijní vyhláška ve spojení s přílohou zakazuje provoz hracích přístrojů na celém území městské části Prahy 4. Soud tak neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci. Podmínky pro provoz hracích přístrojů jsou stanoveny na území uvedené městské části ve vztahu ke všem subjektům stejně. Soud shledává vhodným rovněž poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č.j. 2 As 230/2017-45, v němž uvedený soud pod bodem [25] uvedl, že: „[ze] znění dotčené obecně závazné vyhlášky plyne, že zastupitelstvo města Brna jejím přijetím využilo svou zákonnou pravomoc a rozhodlo o zákazu provozu loterií a jiných podobných her na území celých, byť vybraných, městských částí. Ty navíc představují podstatnou část celého území statutárního města Brna a jsou přinejmenším srovnatelné, rozlohou i počtem obyvatel, s většími městy v České republice, včetně některých měst krajských. Takové opatření je plně v mezích zákona a žádný subjekt neznevýhodňuje oproti subjektům jiným. Město přistoupilo k plošnému zákazu, jenž u daných městských částí dopadá bez výjimek na všechny současné i potenciální provozovatele a při výkonu své zákonné pravomoci vydat obecně závaznou vyhlášku regulující provoz loterií na jeho území dostalo povinnosti chránit princip rovnosti.“. Uvedené lze vztáhnout i na projednávaný případ, neboť rovněž i v daném případě se konkrétní městská část rozhodla k plošnému zákazu na celém svém území a to bez vztahu ke konkrétnímu provozovateli loterií. Soud tak neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci.
28. Jestliže žalobce spatřoval diskriminační povahu loterijní vyhlášky v tom, že na území hlavního města Prahy je komukoli umožněno hrát hazardní hry prostřednictvím internetu, soud považuje tuto námitku za zcela nepřipadnou. Je obecně známou skutečností, že problémy v oblasti hazardních her činí především hra na k tomu určených přístrojích, které se zpravidla nacházejí ve volně veřejně přístupných prostorech (restaurace, bary apod.), nikoli hra po internetu. Ačkoli patologickou závislost mohou vytvářet obě formy hraní, hraní hazardní hry po internetu je organizačně náročnější než hra na zařízení v herně, protože je nutné mít příslušnou techniku (zpravidla osobní počítač nebo jiné obdobné zařízení), zajištěný přístup k internetu, bankovní účet pro pokrývání jednotlivých transakcí a být registrovaným uživatelem příslušného portálu, který hraní hazardní hry nabízí. Hraní hazardních her po internetu je tak hůře dosažitelné, jeho zpřístupnění vyžaduje vyšší míru sofistikovanosti a obvykle k němu nedochází ve veřejně přístupných prostorech. Všechny tyto faktory nevyhnutelně musejí vést k závěru, že bezprostřední ohrožení veřejného pořádku související s internetovým hazardem je značně nižší. Soud dále

poukazuje na skutečnost, že účelem práva je regulovat regulovatelné. Přístup k internetu, respektive k určitému obsahu umístěnému na síti, takříkajíc „z domova“ by žádná obec nebyla schopna reálně regulovat a nebyla by s to prosadit zákaz hraní hazardních her prostřednictvím internetu na svém území. V této souvislosti soud opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č.j. 2 As 230/2017-45, v němž bylo uvedeno, že: „... není možné, aby obecně závazná vyhláška zakazovala internetové sázení uskutečňované prostřednictvím mobilních zařízení typu telefon, tablet, osobní počítač apod. V první řadě je nutno zmínit, že sázkové hry, které lze regulovat obecně závaznou vyhláškou, stanoví § 50 odst. 4 loterního zákona, přičemž jde o výčet taxativní; tedy obec nemá pravomoc k zakazu provozování hazardních her zde neuvedených. Nadto charakteristikou sázení přes internet je jeho místní neomezenost, tj. internet je dostupný na jakémkoli místě, a není tak myslitelný jeho zákaz v rámci vymezeného území města. Takový zákaz by bylo nemožné provést ani z hlediska technického. Internetové hazardní hry vykazují takové množství specifik, pro které je nelze stavět naroveň hazardním hrám uvedeným v § 50 odst. 4 loterního zákona, a vyvozovat tedy diskriminační charakter vyhlášky, která internetové hry nereguluje.“ Nejvyšší správní soud tedy jednoznačně konstatoval, že regulovat internetové hry nelze pomocí obecně závazných vyhlášek obcí. Soud tak neshledal důvodnou ani obranu žalobce poukazem na neomezenou možnost provozování internetových her.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, základními zásadami správního řízení a ustálenou judikaturou soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení takové intenzity, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.
31. Výrok o nákladech řízení pod bodem III. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. prosince 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.